

— . . . Казаха, че оня, който убие паякъ, му се прощаватъ сто грѣха. Това е лъжа. Когато Божията майка напустна пещерата, за да укрие новородения си Исусъ отъ войниците на Ирода, моитѣ дѣди замрежиха изхода. Войниците видѣха паяжината и се върнаха. „Не сж излѣзли скоро, си казаха тѣ, щомъ вече паяци сж уплели яслитѣ“. Тѣй се спасиха: Исусъ, майка му и Йосифъ. . . И когато разпнаха Исуса, по гърба на дѣдитѣ ни се яви тоя кръстъ.

Паякътъ се обърна къмъ събранието и съ гордостъ показа кръста на гърба си.

— Не сто грѣха ще се опростятъ на оня, който убие паякъ, а сто по сто ще си навлѣче. Ние правимъ само добро на човѣка и го пазимъ отъ неприятелитѣ му, които най-много викатъ тукъ . . . отъ васъ. . .

Какво стана по-нататкъ, не знамъ. Казваха, че нѣколко комари си отишли съ счупени крака, главата на председателя рогачъ била пукната, а мухитѣ — изядени отъ изгладнѣлитѣ паяци.

Само Щурчо не прекжсналъ свирнята си.

Стефанъ Мокревъ.

Редакцията честити на своитѣ малки читатели Възкресение Христово, като имъ пожелава здраве, любовъ къмъ ближнитѣ и ревностъ въ учението.
